

Skarphed, der er forbundet med dette „ligesom“ og „saaledes“. Det minder mig om og burde i Grunden opnaa en lignende Berømmelse som hin Præsts Ord, som vi alle kender, der lyder saaledes: Ligervis som Ulven er et frygteligt Bestie, saaledes bør vi ogsaa vandre i et nyt Levned. Det ærede Medlem fra Odder har været akkurat lige saa heldig med sit „ligesom“ og „saaledes“. Det ærede Medlems Tale er i den Retning en ren Guldgrube at fordybe sig i. Det ærede Medlem „hopper som en Fugl fra Blad til Blad“. Jeg maa indrømme, at naar man læser hans Tale igennem, hopper man fra Blad til Blad og finder den ene Ting mere mærkelig end den anden. Det ærede Medlem optræder ogsaa sluttelig som Filosof, og hvad han er paa Sprogets Omraade, det er han i endnu højere Grad paa Filosofiens Omraade. Han fortaber sig i Betragtninger over andre iøjnefaldende Mærkværdigheder paa Finansloven, og saa siger han: „Det er mærkeligt, at Aandssvagevæsenet sorterer under Kultusministeriet, Sindssygevæsenet under Justitsministeriet. Altsaa, ærede Medlemmer“, fortsætter han, „er en Mand kun aandsvag, sorterer han under Kultusministeren, men bliver han, om jeg saa maa sige, helt tosset, overgaar han til Justitsministerens Forsorg.“ Jeg vil ikke knytte nogen Kommentar til denne Udtalelse, jeg vil blot haabe, inderligt haabe, at det ærede Medlem fra Odder ikke overgaar til [den højtærede Justitsministers Forsorg.

Jeg har ogsaa Lyst til at gøre en personlig Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel). Da jeg forrige Gang havde Ordet, var jeg knap kommet ned af Talerstolen, før han straks tog Ordet for en kort Bemærkning for at vejlede mig i forskellige Retninger. Det ærede Medlem udtalte ved denne Lejlighed, at han med Interesse havde hørt, hvad jeg havde sagt om Truster, og han skulde saa snart han fik Ordet, vende tilbage dertil. Jeg sad derfor og ventede meget spændt paa, at det ærede Medlem skulde udtale sig om disse Truster, men han sagde ikke et Ord om dem. Jeg har senere gennemgravet hans meget lange Tale i Rigsdagstidenden Ord for Ord, men har heller ikke der fundet noget derom, hvilket viser mig, at det ærede Medlem altsaa ikke har haft nogen Lyst til at komme ind paa dette Emne. Maa jeg for øvrigt sige et Par Ord om det samme Emne, som jeg omtalte før, nemlig Anvendelsen af fremmede Ord. Det ærede

Medlem for Københavns 7de Valgkreds benyttede overfor mig et engelsk Citat, der, oversat paa Dansk, lyder omtrent saaledes: Man kan ikke spise Kagen og dog have den. Det er, forekommer det mig, at gaa over Nordsøen og hente Vand, thi jeg var ikke meget stor, da min Moder sagde til mig: Lille Hans, du kan ikke spise Pandekagen og dog have den. Det er ikke nogen stor Tanke eller noget Guld-korn, som det ærede Medlem er løbet over Nordsøen for at hente herover, og jeg synes, at det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer passende kunde lade være at optræde med deres udenlandske Citater og Udtalelser, naar de ikke har andet at byde paa end noget saadant som det, det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds fremførte. Det kan jo føre til mærkelige Konsekvenser. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) kan vistnok lidt Arabisk, den højtærede Finansminister har, saa vidt jeg erindrer, oversat et Par Skuespil fra persisk eller et andet østerlandsk Sprog, og jeg gaar ud fra, at han taler baade Persisk og Assyrisk. Den højtærede Finansminister kunde sikkert levere mange Guld-korn, der var betydeligt mere værdifulde end dem, det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds hentede paa den anden Side af Nordsøen, men den højtærede Finansminister gør det ikke, og det, synes jeg, pynter i alle Henseender paa ham. Det er i og for sig ikke noget smukt Syn at se en Mand fremtræde paa en pralende Maade og, som det ærede Medlem fra Odder gjorde, helt naragtigt udkramme for hele Verden: „Kan I se, jeg er en Pokkers Mand, jeg kan saa og saa mange udenlandske Sprog.“ Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds fortabte sig i melankolske Betragtninger over Menneskenes Forskellighed. Det er en Tilbøjelighed, som ret ofte kommer over det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds, og der er den Mærkelighed derved, at naar det ærede Medlem fortaber sig i slige melankolske Betragtninger, bliver han altid en af dem, som paa Dommens Dag skal staa paa den højre Side, medens jeg bliver en af dem, som skal staa paa den venstre Side. I og for sig føler jeg mig ikke saa uhyre rystet derved. Jeg tilstaar ærligt, at en Gang imellem fuser jeg mere eller mindre mislykket i den onde Lokes Rolle, hvorimod det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds altid med afgjort Held optræder som den blinde Hødur.

Efter disse mere personlige Bemærk-